

УДК 378:37.011.3-051:78|785-048.23-047.22
DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-219-213-219

НОВОСЯДЛА Ірина –

кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри методики музичного виховання та диригування Карпатського національного університету імені Василя Стефаника
ODCID: <http://orcid.org/0000-0003-2723-7596>
e-mail: iryna.novosiadla@pnu.edu.ua

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ІНСТРУМЕНТАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В СУЧАСНІЙ ПАРАДИГМІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

У статті розглядаються актуальні проблеми формування інструментально-виконавської компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва в контексті сучасної освітньої парадигми. Обґрунтовується необхідність комплексного підходу до підготовки студентів, що поєднує традиційні методики і сучасні освітні інновації. Стаття акцентує увагу на суперечностях між академічною традицією навчання і вимогами новітніх освітніх стандартів, що потребують адаптації методів викладання та індивідуалізації навчальних програм.

Наголошується на ролі викладача як фасилітатора освітнього процесу, здатного створювати умови для самостійного творчого пошуку студентів, розвитку їхньої ініціативи, рефлексії та професійного самовизначення. Проаналізовано важливість розвитку навичок читки з листа як складової інструментально-виконавської компетентності, що забезпечує професійну мобільність. Підкреслюється значення імпровізаційного акомпанементу як уміння, що сприяє креативності та професійній гнучкості майбутнього вчителя музики. Окрему увагу приділено розвитку навичок ансамблевої гри, що формує соціокомунікативні компетентності, відповідальність за спільний результат і вміння працювати в колективі.

У статті окреслено ефективні педагогічні стратегії, серед яких – використання кооперативного навчання, залучення цифрових ресурсів, інтеграція міждисциплінарних зв'язків. У контексті аналізу сучасних досліджень підкреслено, що формування інструментально-виконавської компетентності є багатовимірним процесом, що об'єднує професійні, творчі, педагогічні й особистісні аспекти підготовки.

Зроблено висновок про необхідність системної організації освітнього процесу, зорієнтованої на розвиток гнучких професійних навичок, здатності до креативної взаємодії та педагогічної майстерності. Матеріали статті можуть бути корисними для викладачів музично-педагогічних закладів, науковців, методистів та студентів мистецьких спеціальностей.

Ключові слова: вища мистецька освіта, професійна підготовка учителя музичного мистецтва, особистісно-орієнтований розвиток, основний інструмент фортепіано, інноваційні технології, інструментально-виконавська компетентність.

NOVOSIADLA Iryna –

PhD in Art Science, Associate Professor,
Associate Professor of the Department
of Music Education Methods and Conducting
Vasyl Stefanyk Carpathian National University
ODCID: <http://orcid.org/0000-0003-2723-7596>
e-mail: iryna.novosiadla@pnu.edu.ua

PROBLEMS OF FORMING INSTRUMENTAL AND PERFORMING COMPETENCE OF FUTURE MUSIC TEACHERS IN THE MODERN PARADIGM OF ART EDUCATION

The article deals with the actual problems of forming the instrumental and performing competence of future music teachers in the context of the modern educational paradigm. The necessity of an integrated approach to student training, combining traditional methods and modern educational innovations, is substantiated. The article focuses on the contradictions between the academic tradition of teaching and the requirements of the latest educational standards, which require adaptation of teaching methods and individualization of educational programs.

The author underscores the role of the teacher as a facilitator of the educational process, capable of creating conditions for students' independent creative search, development of their initiative, reflection and professional self-determination. The article analyses the importance of developing sight-reading skills as a component of instrumental and performing competence, which ensures professional mobility. The importance of improvisational accompaniment as a skill that promotes creativity and professional flexibility of the future music teacher is emphasized. Particular attention is paid to the development of ensemble playing skills, which forms socio-communication competences, responsibility for the overall result and the ability to work in a team.

The article outlines effective pedagogical strategies, including the use of cooperative learning, the involvement of digital resources, and the integration of interdisciplinary links. In the context of the analysis of modern research, it is emphasized that the formation of instrumental and performing competence is a multidimensional process that combines professional, creative, pedagogical and personal aspects of training.

It is concluded that a systematic organization of the educational process is necessary, focusing on the development of flexible professional skills, creative interaction, and pedagogical mastery. The materials of the article may be useful for teachers of music and pedagogical institutions, researchers, methodologists, and students of art education programs.

Key words: Higher Art Education, music teacher training, personality-oriented development, main instrument piano, innovative technologies, instrumental and performance competence.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. У контексті трансформації сучасної освіти та зростання ролі інтегрованих підходів до підготовки педагогічних кадрів, питання форму-

вання інструментально-виконавської компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва набуває особливої значущості. Сучасна парадигма мистецької освіти орієнтується не лише на

відтворення академічних зразків, а й на розвиток особистісно-орієнтованих, творчих та професійно-гнучких фахівців, здатних до культурної комунікації, швидкого прийняття рішень, роботи в колективі й ефективного використання цифрових інструментів. Сьогодні освітнім вектором в підготовці майбутнього вчителя музичного мистецтва є цілісне формування фахівця нової формації, здатного поєднувати педагогічну гнучкість і креативність з виконавськими здібностями. Він повинен володіти високою культурою, багатим особистісно-творчим потенціалом і прагнути розвивати свої професійні навички відповідно до соціально-культурних запитів суспільства. В умовах динамічних змін у культурному середовищі, глобалізації й технологізації освіти важливого значення набуває розвиток у студентів музично-педагогічного профілю здатності до міждисциплінарної інтеграції, інноваційного мислення та адаптації до сучасних викликів. Така модель підготовки передбачає не лише оволодіння базовими компетентностями (інструментально-виконавськими, методичними, комунікативними), а й виховання в майбутнього педагога емоційної чутливості, культурної саморефлексії та педагогічної відповідальності.

Інноваційний підхід у формуванні виконавської компетентності студентів спеціальності 014.13 Середня освіта (Музичне мистецтво) (бакалаврського і магістерського рівнів) полягає, насамперед, в тому, що навчальний процес повинен виходити за межі формального засвоєння техніки гри на інструменті. Сьогодні існує потреба в інтеграції класичних педагогічних методик з технологіями активного навчання, включення в освітній процес міждисциплінарних зв'язків та педагогічної рефлексії. Адже досі існують суперечності, що виникають між академічною традицією навчання та інноваційними підходами, спрямованими на розвиток самостійності, творчості й адаптивності студентів до нових професійних реалій. Зокрема, йдеться про дисбаланс між консервативними вимогами навчальних програм та індивідуальними потребами й можливостями здобувачів освіти, через що знижується їх мотивація до виконавської діяльності. Це в свою чергу призводить до інертності студентів, їх пасивної уваги на заняттях і відсутності ініціативності та самодисципліни поза ними. Як наслідок, рівень засвоєння знань в класі основного музичного інструменту стає репродуктивним, коли студенти виконують і відтворюють те, що сказав і показав викладач. Тоді як ефективність результатів навчання забезпечується продуктивними методами викладання, котрі дозволяють стимулювати у здобувачів освіти активне сприйняття інформації, аналітичне мислення, творчий підхід в самостійній роботі й, відповідно, усвідомлене виконання музичних творів. Проблему посилює той факт, що на спеціальність 014.13 Середня освіта (Музичне мистецтво) вступають абітурієнти з різним рівнем підготовки: базовою музичною освітою (після закінчення початкових спеціалізованих музичних навчальних закладів), ступенем молодшого

спеціаліста (після фахових коледжів) і, як показує практика останніх років, через недосконалість правил прийому – взагалі без музичної освіти. Це створює потребу в адаптації навчальних програм та методів викладання для ефективного формування інструментально-виконавських навичок кожної з перерахованих категорій.

Варто ще додати, що за цією спеціальністю здійснюється підготовка не інструменталістів-виконавців, головною метою діяльності яких є майстерна інтерпретація творів, а музичних педагогів, чий професійний функціональний діапазон значно ширший і вони повинні не лише володіти навичками гри на інструменті в достатній мірі, а й уміти застосувати отримані знання відповідно до майбутньої кваліфікації. А для вчителя музики такою метою є формування музичної культури учнів у процесі різноманітної музичної діяльності [5]. Недостатня сформованість інструментально-виконавських навичок у частини студентів, фрагментарність методичного забезпечення, брак педагогічної підтримки у сфері творчої реалізації – усе це створює підґрунтя для теоретичного осмислення та вдосконалення системи підготовки фахівців.

Тож, у зв'язку з цим, постає потреба у вивченні особливостей розвитку виконавської компетентності в умовах сучасного освітнього середовища, яке має відповідати запитам індивідуалізованого навчання, цифрової гнучкості й професійного самовизначення майбутнього вчителя музики. Окреслена проблема актуалізує необхідність переорієнтації процесу формування інструментально-виконавської компетентності, при якому розвиток виконавських навичок має стати не основною стратегічною метою, а умовою для особистісно зорієнтованого професійного розвитку майбутнього музиканта-педагога. Пропоноване бачення вирішення проблеми підтверджено власним практичним досвідом викладання дисципліни «Профільний музичний інструмент фортепіано» для студентів спеціальності 014.13 Середня освіта (Музичне мистецтво) освітніх рівнів бакалавра і магістра.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різні аспекти проблеми інструментальної підготовки як важливого компоненту професійного становлення студентів музично-педагогічного профілю викликають науковий інтерес упродовж тривалого часу. Зміни у поглядах і підходах до її вирішення зумовлені трансформацією системи вищої мистецької, в т.ч. музично-педагогічної, освіти і пошуком відповідних форм і методів підготовки її здобувачів.

Принципи SMART-освіти як однієї з основних освітніх тенденцій в сучасній вищій освіті розглядаються в статті І. Єфименко, О. Якимчук та ін. [14]. Науковцями висвітлюються технологічні інновації та інтерактивні методи навчання в якості її пріоритетів. Серед основних принципів виділяється надання широких можливостей для гнучкої індивідуалізованої підготовки. Інноваційні технології підготовки вчителя музики аналізують О. Олексюк [9], К. Завалко [4]. Авторки окреслюють нові завдання, викликані сучасними

реаліями суспільства, перед якими постає педагог-музикант, що вимагають розширення спектра його компетенцій. На питанні формування виконавської культури як основи готовності до інструментально-виконавської діяльності, а також формах активізації виконавської практики зосереджують свою увагу Л. Гусейнова [2], В. Лабунець [7], Л. Ковальова-Гончарюк [5], С. Куликова [6], Т. Пляченко [11]. Серед компетенцій, якими повинен володіти майбутній учитель музичного мистецтва, Т. Пляченко виділяє програмно-репертуарні, технічно-виконавські, інтерпретаційні, інструментально-методичні, концертмейстерські, сценічні [11, с. 63–65].

Проблемі культурно-освітнього потенціалу музично-виконавської підготовки в аспекті формування професійної культури майбутніх педагогів-музикантів присвячена стаття Т. Олійник і О. Умрихіної [10]. Серед підходів, що забезпечують ефективність цього процесу, проаналізовані системний, інтегративний, особистісно-діяльнісний, компетентнісний і культурологічний. Професійна культура майбутнього учителя музичного мистецтва розглядається ними як динамічна індивідуально-особистісна система, що виконує ціннісно-орієнтаційну, нормативну, інформаційну, адаптивну, акмеологічну та творчу функції [10, с. 114].

Проблему оновлення теоретико-методичного супроводу дисциплін, які забезпечують процес інструментально-виконавської підготовки вчителів музично-педагогічної галузі, порушує Н. Мозгальова [8]. У статті наголошується на потребі перегляду пріоритетів у практиці навчання студентів гри на музичних інструментах, основним з яких має бути особистісно-орієнтований підхід як мотивуючий чинник для досягнення подальших професійних успіхів.

Проблемні питання, що стосуються розвитку виконавських навичок майбутніх педагогів-музикантів актуалізуються не лише українськими, а й зарубіжними науковцями, чий досвід може бути корисний для впровадження в нашої системі мистецької та музично-педагогічної вищої освіти. Стаття Куо-Ін Лі висвітлює проблеми розвитку навичок імпровізаційного фортепіанного акомпанементу в академічній освіті Китаю для застосування їх у майбутній професійній діяльності (особливо у закладах дошкільної освіти). Науковець наголошує, що з огляду на універсальність професії педагога-музиканта, освітня мета імпровізаційного фортепіанного акомпанементу є «більш вираженою» у порівнянні з традиційною фортепіанною програмою [12].

На необхідності розвитку «ідентичності учня» і саморегульованого навчання в системі вищої мистецької освіти загострюють увагу науковці Університету мистецтв Хельсінкі (Фінляндія) Г. Лопес-Іньїгес і Картін Університету (Австралія) Д. Беннетт. Основну проблему вони вбачають у невідповідності академічного навчання ринковим потребам. Її вирішення автори вбачають у розвитку ідентичності студентів до початку їх професійної діяльності. Ця ідентичність передбачає прийняття

установки на зростання (Growth Mind-set) та формування гнучких навичок (soft skills) [13].

Аналіз джерел доводить, що упродовж останнього десятиріччя глобалізаційні процеси і стрімкий розвиток технологічних інновацій створили основу для розвитку нових освітніх стандартів, що позначилося на підходах до підготовки здобувачів освіти, в т.ч. галузі музичної педагогіки. Це, в свою чергу, зумовило потребу у формуванні відповідних оновлених компетентностей. Тож *мета статті* – обґрунтувати шляхи оптимізації педагогічного процесу для підвищення ефективності формування інструментально-виконавської компетентності студентів в контексті сучасної освітньої парадигми.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Мета компетентнісного підходу в інструментально-виконавській підготовці полягає у створенні концепції загальномузичного розвитку майбутніх педагогів-музикантів: формуванні їх художньої свідомості, розширенні світогляду, розвитку музичних здібностей і особистого творчого потенціалу. Зміст навчання в класі фортепіано полягає у творчому процесі пізнання музики, що означає – проникнення у зміст музичного твору через його аналітичне осмислення, пов'язане з ретельним вивченням тексту, виявленням його стилевих і жанрових рис, особливостей побудови та музичної мови, зі знайомством із епохою створення та особистістю композитора. Розуміння музики, її форми та змісту здатне посилити естетичне й емоційне переживання, що стимулює розвиток інтелектуальної активності. Важливим є те, що правильно вироблений алгоритм цього процесу відіграє значну роль у розвитку асоціативного мислення студентів, спонукає розглядати твір, що вивчається, у його зв'язках з іншими явищами мистецтва і життя.

Компетентнісний компонент сучасної парадигми, як зазначає О. Олексюк, «...спрямований на посилення практичної орієнтації та інструментального напрямку освіти, на виховання людини умілої та мобільної, що володіє не набором знань, а способами і технологіями їх отримання в швидкоплинному потоці інформації» [9, с. 3]. Водночас, досі в системі вищої мистецької, і музично-педагогічної освіти зокрема, існують вагомі недоліки у підходах до викладання, пов'язаними із нав'язаними минулими стереотипами. Тоді як швидкі інформаційні зміни нашого суспільства, а також запити ринку праці зумовлюють необхідність серйозних оновлень в галузі мистецької освіти, які вимагають готовності і викладачів, і самих здобувачів вищої освіти. Особливо це стосується раціонального відбору освітніх інструментів, використання яких має ефективний вплив на формування інструментально-виконавської компетентності студентів в класі фортепіано.

Втілення інноваційних стратегій у фортепіанному навчанні студентів музично-педагогічного профілю як важливої складової формування їх інструментально-виконавської

компетентності вбачаємо у побудові навчального процесу, що складається з наступних пунктів:

1. **Викладач-фасилітатор** (від англ. *facilitation* – допомога, сприяння, полегшення): зміна функцій педагога, котрий не передає готові знання, а координує роботу студента. У сучасній парадигмі музичної освіти роль викладача значно трансформується: від традиційної фігури джерела знань до ролі фасилітатора – координатора, ментора та мотиватора в індивідуальній траєкторії навчання студента. Фасилітаторський підхід передбачає створення сприятливого освітнього середовища, в якому майбутній учитель музики активно долучається до процесу пізнання, приймає рішення, рефлексує власний досвід і бере відповідальність за результат навчання. У формуванні інструментально-виконавської компетентності викладач-фасилітатор виступає не як критик, а як партнер у процесі пошуку виконавських рішень, використовуючи «діалогічну та проблемно-діалогічну модель спілкування» [1, с.136]. Він сприяє розвитку самостійності, творчої ініціативи та критичного мислення у студентів, допомагає їм усвідомлювати власний стиль, сильні та слабкі сторони, що особливо важливо при роботі з різноманітним репертуаром і в умовах відкритості до інновацій. Крім того, фасилітатор підтримує індивідуальну траєкторію студента, адаптує методичні підходи до рівня підготовки кожного, впроваджує інтерактивні та технологічні інструменти навчання. Такий підхід підвищує мотивацію до практики, забезпечує сталість професійного зростання та закладає основи рефлексивної педагогіки, що є особливо актуальним у контексті підготовки сучасного педагога-музиканта.

2. **Принцип розвиваючого навчання.** Варто відходити від усталеної практики виконання двох-трьох творів упродовж семестру, які готуються на залік чи екзамен, оскільки такий процес навчання є малоефективним, приводить до зниження інтересу, інертності і пасивної уваги здобувача освіти. Крім того, у такому випадку значно обмежується репертуар, не розкриваються достатньою мірою виконавські можливості студента. Принципи розвиваючого навчання в підготовці майбутнього педагога-музиканта мають стати пріоритетними з огляду на універсальність професії. У зв'язку з цим виникає потреба в удосконаленні навичок читання незнайомого нотного тексту, розвитку уміння самостійно вивчити твір, доступний за рівнем складності, ознайомитись із більшою кількістю творів різних жанрів і стилів. У цьому сенсі *читання нот з листа (sight-reading)* є однією з важливих складових інструментально-виконавської компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва. Ця здатність забезпечує швидке ознайомлення з музичним текстом, дозволяє виконувати твори без попереднього заучування, а також підвищує рівень музичної грамотності загалом. У педагогічній діяльності читка з нот є практично незамінною навичкою для акомпанементу, творчого імпровізування, роботи з вокальними колективами, а також підготовки до уроків. Оволодіння читкою з нот вимагає

системного тренування слухово-зорової координації, внутрішнього слуху, моторної пам'яті та швидкої реакції. На жаль, у багатьох навчальних програмах цій складовій приділяється недостатньо уваги – вона часто розглядається як допоміжна навичка, а не як важливий індикатор професійної мобільності. Наслідком цього є невпевненість студентів у практичних ситуаціях, де потрібно швидко вивчити новий матеріал, особливо в умовах інтерактивного навчання чи дистанційного формату. Розвиток читки з листа потребує впровадження спеціальних методик, зокрема щоденного ознайомлення з новими творами, роботи в різних тональностях і жанрах, виконання елементарних ритмічних та гармонічних вправ. Ефективною також є колективна форма читки – наприклад, ансамблеве читання або спільна робота з вокалістами, що формує навички взаємодії та слухового контролю. Інтеграція читки з нот у загальний процес інструментальної підготовки сприяє всебічному музичному розвитку студента та готує його до реалій сучасної освітньої практики.

3. **Розвиток навичок імпровізаційного фортепіанного акомпанементу.** Уміння імпровізувати відіграє надзвичайно важливу роль у професійному становленні майбутнього вчителя музичного мистецтва. Навички імпровізаційного акомпанементу дозволяють педагогу швидко реагувати на зміну репертуару, підтримувати творчий діалог із учнями, супроводжувати спів чи інструментальну гру у форматі живого музичного супроводу. Для студентів, які вже володіють грою на фортепіано на середньому рівні, вміння швидко створювати супровід до мелодії чи вокальної партії є засадничою умовою професійної гнучкості та успішної роботи в різноманітних педагогічних ситуаціях. Розвиток таких навичок передбачає знайомство з базовими гармонічними схемами (наприклад, кадансовий зворот I–IV–V–I ступені), вправи з побудови акомпанементу в різних фактурних типах (акордовий супровід, арпеджіо), ритмічних малюнків та тренування підбору гармоній на слух. Систематичне використання нескладних завдань – наприклад, створити акомпанемент до знайомої народної пісні або імпровізувати супровід до простого мелодичного періоду – допомагає студентам розвивати миттєву реакцію і музичне мислення.

Для студентів «продвинутого» рівня (Advanced) ефективним методичним прийомом може стати імітація акомпанементу в різних стилях: класичному, джазовому, поп- або рок-стилі. Завдяки такій практиці студенти вчаться швидко адаптувати фактуру до характеру музики, що є необхідною навичкою для майбутнього педагога-музиканта під час роботи у шкільному хорі, ансамблі чи на сольних виступах учнів.

Крім того, цифрові технології, такі як iReal Pro, або функціонал стилів автоакомпанементу в цифрових фортепіано, можуть виступати дієвими засобами тренування навичок імпровізації. Використовуючи автоматичний акомпанемент із різними гармонічними та ритмічними варіантами, студенти розширюють свої уявлення про стильові

особливості акомпанементу й отримують можливість практикувати імпровізацію в інтерактивному середовищі.

Викладач, як фасилітатор творчого процесу, має створювати сприятливі умови для розкриття імпровізаційного потенціалу кожного студента через спеціальні педагогічні технології – такі як імпровізаційні діалоги, акомпанемент у реальному часі та творчі завдання на варіювання мелодійного матеріалу. Розвиток імпровізаційних здібностей не лише розширює професійний інструментарій майбутнього учителя музики, але й сприяє формуванню його педагогічної майстерності, підвищенню впевненості у власних творчих можливостях та здатності ініціювати інтерактивні форми музичної взаємодії у процесі навчання.

4. **Кооперативне навчання.** Традиційно склалося, що навчання в класі спеціального інструменту, зокрема фортепіано, – це індивідуальний процес. Однак ситуація з вимушеним переходом на дистанційне навчання в умовах пандемії чи повномасштабної війни змусила шукати альтернативні варіанти традиційним індивідуальним заняттям. Одним із таких варіантів стало *кооперативне навчання* – педагогічна технологія, що полягає у співпраці студентів і відповідальності один за одного. Таке навчання може відбуватися у різних формах. Наприклад, викладач ділить студентів свого класу на групи і організовує дискусію на цікаву професійну тему, виступаючи модератором. Іншою формою колективного заняття може бути парна співпраця, коли кожен зі студентів виконує своє завдання, допомагаючи один одному. Проведення вебінарів, на яких студенти діляться результатами своїх напрацювань, власними проєктами у вигляді презентації, стимулює їх до пошуку та реалізації творчих ідей, мотивує до науково-дослідницької діяльності. Кооперативне навчання можна практикувати навіть у звичному режимі навчання і проведення індивідуальних занять в аудиторному форматі. Щоб уникнути рутини, мотивувати студентів й активізувати їхню увагу, можна чергувати індивідуальні заняття з груповими, які в класі спеціального інструменту допоможуть урізноманітнити творчий процес. Наприклад, тема колективного заняття, яке відбувається в ігровій формі, може бути присвяченою одній із музично-педагогічних проблем – розвитку ритмічного відчуття, координації рухів, асоціативного мислення і т. ін. Як показав наш практичний досвід, під час таких занять студенти проявляють значно більшу зацікавленість, активність, ентузіазм, а знання, отримані у такий спосіб, краще засвоюють і використовують у самостійній роботі. Найбільш активні і творчо налаштовані студенти на основі цих ігрових групових занять, а також за допомогою Інтернет-ресурсів, придумують власні ідеї, які зможуть використовувати або вже використовують в роботі зі школярами чи дошкільнятами.

5. **Розвиток навичок ансамблевої діяльності.** Фортепіанний ансамбль виступає ефективною формою музичної взаємодії, що сприяє розвитку не лише технічних, а й

соціокомунікативних компетентностей. Гра в ансамблі спонукає слухати партнера, синхронізувати музичне дихання, збалансувати динамічні відтінки і т. ін., формує відчуття відповідальності за спільний художній результат. Також вона дозволяє розширити діапазон інтерпретаційного досвіду, поглибити розуміння фактури, гармонії та форми музичного твору. Окрім виконавських навичок, фортепіанний ансамбль розвиває *soft skills* – навички міжособистісної комунікації, організованості, гнучкості та вміння швидко приймати рішення у процесі колективного виконання. Тож, ансамблеве музикування виступає частиною інтегральної підготовки вчителя музичного мистецтва, що поєднує художньо-інтерпретаційну та педагогічну сфери.

6. **Міждисциплінарні зв'язки.** На сьогодні це обов'язкова умова ефективного навчання майбутніх педагогів-музикантів. Як показує практика, взаємозв'язок між такими предметами як «Основний інструмент (фортепіано)», «Методика викладання фахових дисциплін», «Сучасні освітні технології та методика викладання музичного мистецтва», «Музична педагогіка», «Концерт-майстерський клас», «Ансамблевий клас», дисциплінами музично-теоретичного циклу тощо є вкрай важливим. Навчальний процес буде набагато ефективнішим, якщо студенти не лише отримуватимуть необхідні знання окремо з кожної дисципліни, а й будуть вміло їх застосовувати під час вивчення інших курсів.

7. **Використання цифрових технологій.** У сучасному освітньому середовищі цифрові технології стали невід'ємною частиною підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, зокрема в класі фортепіано. Вони відкривають нові можливості для індивідуалізації навчання, візуалізації музичного матеріалу, інтерактивної практики та дистанційної підтримки. Наприклад, додатки Flowkey та Simply Piano дають змогу вивчати фортепіанну партитуру з візуальним супроводом і відстеженням правильності виконання в реальному часі, а платформи Smart Pianist (Yamaha) або Piano Marvel допомагають покроково опановувати складні твори, пропонує гнучку систему навчання.

Цифрові ресурси дозволяють студентам самостійно контролювати темп, ритм і точність виконання, отримувати візуальний і звуковий зворотний зв'язок, а також зберігати і переглядати свої виконання. Наприклад, програми Synthesia або Noteflight дозволяють вивчати твір за кольоровими візуальними підказками, що полегшує читку з нот для початківців. Це сприяє формуванню навичок саморефлексії, самооцінювання та розвитку внутрішньої мотивації до щоденної практики. Цифрові технології також надають можливість організовувати дистанційне навчання гри на фортепіано, що стало особливо актуальним в умовах пандемії та воєнного стану.

Важливим аспектом є розвиток цифрової культури у студентів – вміння відповідально використовувати технології, розрізняти якісний контент, критично ставитися до джерел та

інтегрувати інноваційні інструменти у майбутню педагогічну практику. Використання цифрових засобів у класі фортепіано не лише модернізує освітній процес, а й формує технологічно компетентного, адаптивного викладача музичного мистецтва.

Зазначимо, що розглянуті педагогічні технології, які варто використовувати у фортепіанному навчанні студентів музично-педагогічного профілю, не обмежуються вищезазначеним переліком і кожен викладач може вибирати ті методики, форми й технології, які вважає найбільш дієвими. Головною умовою формування інструментально-виконавської компетентності має стати створення творчого середовища із залученням активних методів навчання, що сприяє здатності здобувачів освіти до успішного саморозвитку і професійного зростання.

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. У сучасній парадигмі мистецької освіти формування інструментально-виконавської компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва постає як багатовимірний процес, що поєднує професійні, творчі, педагогічні та особистісні аспекти підготовки й потребує комплексного підходу, який враховує специфіку музично-педагогічної діяльності, запити сучасного суспільства та вимоги до конкурентоздатного фахівця.

Важливими умовами формування інструментально-виконавської компетентності є інтеграція традиційних та інноваційних методів навчання, розвиток навичок читки з листа, імпровізаційного акомпанементу та ансамблевого музикування, застосування цифрових технологій. Особливу роль у цьому процесі відіграє викладач, який виконує функції наставника, фасилітатора, створюючи умови для самостійного творчого пошуку, самовдосконалення та професійного самовизначення студента.

Таким чином, формування інструментально-виконавської компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва вимагає системної організації освітнього процесу, зорієнтованої на розвиток гнучких професійних навичок, педагогічної майстерності та здатності до креативної взаємодії в умовах сучасної мистецької освіти. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на пошук ефективних моделей інтеграції міждисциплінарних знань та практик у підготовці музичних педагогів.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Горбенко О. Б. Педагогічні умови інструментально-виконавської компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва. *Наукові записки КДПУ. Серія: Педагогічні науки* / ред. кол.: В. В. Радул [та ін.]. Вип. 139. 2015. С. 135–139. URL: <https://dspace.cusu.edu.ua/handle/123456789/497>.
2. Гусейнова Л.В. Формування готовності майбутніх учителів музики до інструментально-виконавської діяльності. Дис.....канд.пед.наук. 13.00.02 – теорія та методика навчання музики і музичного виховання. Ніжинський державний університет ім. М.В. Гоголя. 2005. 241 с. URL: <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/42167>
3. Економова О.С., Бутенко Т.М., Гаркуша Л.І. Формування інструментально-виконавської компетент-

ності майбутнього вчителя музичного мистецтва у фортепіанному класі. *Наукові записки НПУ ім. М. Драгоманова. Серія Педагогічні науки*. Вип. 144. 2019. DOI: <https://doi.org/10.31392/NZ-npu>144.2019.11

4. Завалко К. Спрямованість сучасної музичної педагогіки в освітніх закладах України. *Музичне мистецтво в освітнологічному дискурсі*. (6). 2022. URL: <https://doi.org/10.28925/2518-766X.2021.64>

5. Ковальова-Гончарук Л. Виконавська майстерність як самореалізація вчителя музичного мистецтва у педагогічній діяльності. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми : збірник наукових праць* / гол. ред. Н. І. Лазаренко ; Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського. Вінниця : Друк плюс, 2020. Вип. 58. С. 108–116. DOI: <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2020-58-108-116>

6. Кулікова С. Проблемно-пошукові методи навчання в класі основного музичного інструменту (фортепіано). *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*. 2021. С. 125–129. DOI: <https://doi.org/36550/2415-7988-2021-1-199-125-129>.

7. Лабунець В. М. Поетапна методика інноваційної інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музики. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2015. Вип. 13. С. 116–123.

8. Мозгальова Н. Методологічний контекст інструментально-виконавської підготовки вчителів музики. *Теорія і методика мистецької освіти*. Київ. 2013. Вип. 15 (20). С. 30–36.

9. Олексюк О. Мистецька освіта в контексті нової освітньої парадигми. *Музичне мистецтво в освітнологічному дискурсі*. № 2. 2017. С. 3–7. URL: <https://mmod.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/view/77/61>

10. Олійник Т., Умрихіна О. Інструментально-виконавська підготовка студентів музично-педагогічного профілю та її культурно-освітній потенціал: теоретико-практичний аспект. *Проблеми підготовки сучасного вчителя: збірник наукових праць*. Вип. 1 (23). 2021. С. 108–115. DOI: [https://doi.org/10.31499/2307-4914.1\(23\).2021.232795](https://doi.org/10.31499/2307-4914.1(23).2021.232795)

11. Пляченко Т. Формування інструментально-виконавської компетентності майбутнього вчителя музичного мистецтва у процесі фахової підготовки. *Професійна мистецька освіта і художня культура: виклики XXI століття: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції*, 16–17.10.2014. м. Київ. С. 61–69.

12. Kuo-Ying Lee (2022). The Historical Development and the Teaching Reform of Improvisational Piano Accompaniment in China's Higher Education. *Atlantis Press. Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, volume 653. Proceedings of the 2022 International Conference on Social Sciences and Humanities and Arts (SSHA 2022) DOI: <https://doi.org/10.2991/assehr.k.220401.010>

13. López-Íñiguez, G., & Bennett, D. (2021). Broadening student musicians' career horizons: The importance of being and becoming a learner in higher education. *International Journal of Music Education*. 39(2). P. 134-150. DOI: <https://doi.org/10.1177/0255761421989111>

14. Yefimenko, I. V., Yakymchuk, O. M., Kravtsova, N. Y., Sotska, H. I., & Korol, A. M. (2021). Art education development in the context of global changes. *Linguistics and CultureReview*. 5 (S2). pp. 501–513 DOI: <https://doi.org/10.21744/linguare.v5nS2.1386>

REFERENCES

1. Horbenko, O. B. (2015). Pedagogical conditions of instrumental/vocal competencies of future teachers of music [Pedagogical conditions of

instrumental and performance competence of future music teachers]. *Naukovi zapysky KDPU. Seriya: Pedagogichni nauky.* (139). S. 135–139. URL: <https://dspace.cusu.edu.ua/handle/123456789/497> [in Ukrainian]

2. Huseinova, L. V. (2005). *Formuvannya hotovnosti maybutnikh uchyteliv muzyky do instrumental'no-vykonavs'koyi diyal'nosti* [Formation of readiness of future music teachers for instrumental and performance activity] (PhD dissertation). Nizhyn State University named after M. V. Gogol'. 241 p. URL: <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/42167> [in Ukrainian]

3. Ekonomova, O. S., Butenko, T. M., & Harkusha, L. I. (2019). *Formuvannya instrumental'no-vykonavs'koyi kompetentnosti maybutnoho vchytelya muzychnoho mystetstva u fortepiannomu klasi* [Formation of instrumental and performance competence of the future music teacher in the piano class]. *Naukovi zapysky NPU im. M. Drahomanova. Seriya: Pedagogichni nauky.* (144). URL: <https://doi.org/10.31392/NZ-npu.144.2019.11> [in Ukrainian]

4. Zaval'ko, K. (2022). *Spryamovanist' suchasnoyi muzychno-pedahohichnoyi v osvitykh zakladakh Ukrayiny* [Orientation of modern music pedagogy in educational institutions of Ukraine]. *Muzychne mystetstvo v osvitolohichnomu dyskursi.* (6). URL: <https://doi.org/10.28925/2518-766X.2021.64> [in Ukrainian]

5. Kovaleva-Honcharuk, L. (2020). *Vykonavs'ka maysternist' yak samorealizatsiya vchytelya muzychnoho mystetstva u pedahohichniy diyal'nosti* [Performance mastery as self-realization of a music teacher in pedagogical activity]. *Suchasni informatsiyni tekhnolohiyi ta innovatsiyni metodyky navchannya u pidhotovtsi fakhivtsiv: metodolohiya, teoriya, dosvid, problem.* (58). S. 108–116. URL: <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2020-58-108-116> [in Ukrainian]

6. Kulikova, S. (2021). *Problemno-poshukovi metody navchannya v klasi osnovnoho muzychnoho instrumentu (fortepiano)* [Problem-searching teaching methods in the main musical instrument (piano) class]. *Naukovi zapysky. Seriya: Pedagogichni nauky.* (199). S. 125–129. URL: <https://doi.org/36550/2415-7988-2021-1-199-125-129> [in Ukrainian]

7. Labunets', V. M. (2015). *Poetapna metodyka innovatsiynoyi instrumental'no-vykonavs'koyi pidhotovky maybutnikh uchyteliv muzyky* [Step-by-step methodology of innovative instrumental and performance training of future music teachers]. *Aktual'ni pytannya humanitarnykh nauk.* (13). S. 116–123. [in Ukrainian]

8. Mozhalova, N. (2013). *Metodolohichnyy kontekst instrumental'no-vykonavs'koyi pidhotovky vchyteliv muzyky* [Methodological context of instrumental and performance training of music teachers]. *Teoriya i metodyka mystets'koyi osvity.* (15(20)). S. 30–36. [in Ukrainian]

9. Oleksyuk, O. (2017). *Mystets'ka osvita v konteksti novoyi osvityniyi paradyhmy* [Art education in the context of the new educational paradigm]. *Muzychne mystetstvo v osvitolohichnomu dyskursi.* (2). URL: <https://mmod.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/view/77/61> [in Ukrainian]

10. Oliynyk, T., & Umrykhina, O. (2021). *Instrumental'no-vykonavs'ka pidhotovka studentiv muzychno-pedahohichnoho profilu ta yiyi kul'turno-osvitniy potentsial: teoretyko-praktychnyy aspekt* [Instrumental and performance training of students of music-pedagogical profile and its cultural-educational potential: theoretical and practical aspect]. *Problemy pidhotovky suchasnoho vchytelya.* (1(23)). S. 108–115. URL: [https://doi.org/10.31499/2307-4914.1\(23\).2021.232795](https://doi.org/10.31499/2307-4914.1(23).2021.232795) [in Ukrainian]

11. Plyachenko, T. (2014). *Formuvannya instrumental'no-vykonavs'koyi kompetentnosti maybutnoho vchytelya muzychnoho mystetstva u protsesi fakhovoyi pidhotovky* [Formation of instrumental and performance competence of the future music teacher in the process of professional training]. In *Profesijna mystets'ka osvita i khudozhnya kultura: vyklyky XXI stolittya. Zbirnyk materialiv Mizhnarodnoyi naukovopraktychnoi konferentsiyi* (pp. 61–69). Kyiv. [in Ukrainian]

12. Kuo-Ying, Lee (2022). *The Historical Development and the Teaching Reform of Improvisational Piano Accompaniment in China's Higher Education.* Atlantis Press. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, volume 653. *Proceedings of the 2022 International Conference on Social Sciences and Humanities and Arts (SSHAR 2022)* DOI: <https://doi.org/10.2991/assehr.k.220401.010> [in English]

13. López-Iñiguez, G., & Bennett, D. (2021). *Broadening student musicians' career horizons: The importance of being and becoming a learner in higher education.* *International Journal of Music Education.* 39(2). S. 134–150. DOI: <https://doi.org/10.1177/0255761421989111> [in English]

14. Yefimenko, I. V., Yakymchuk, O. M., Kravtsova, N. Y., Sotska, H. I., & Korol, A. M. (2021). *Art education development in the context of global changes.* *Linguistics and CultureReview.* 5 (S2). pp. 501–513 DOI: <https://doi.org/10.21744/lingure.v5nS2.1386> [in English]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

НОВОСЯДЛА Ірина – кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри методики музичного виховання та диригування Карпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Наукові інтереси: інноваційні технології в системі музичної освіти.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

NOVOSIADLA Iryna – PhD in Art Science, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Music Education Methods and Conducting Vasyl Stefanyk Carpathian National University.

Scientific interests: innovative technologies in the Music Education system.

Стаття надійшла до редакції 09.05.2025 р.

Стаття прийнята до друку 23.05.2025 р.

УДК: 37.026.7 : 377.5 : 373.2

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-219-219-224

ОНОФРІЙЧУК Лілія –

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри дошкільної педагогіки,
психології та фахових методик

Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8932-6618>

e-mail: Lissya0880@ukr.net